

ningsordning. Der tilsigtes i begge tilfælde gennemført en vis, samtidig udligning af forskelle i såvel beskatningsgrundlag som udgiftsbehov. De kommuner, der har en større andel af områdets samlede beskatningsgrundlag end af områdets samlede udgiftsbehov, skal efter forslaget yde bidrag til de kommuner, hvis andel af det samlede beskatningsgrundlag er mindre end deres andel af det samlede udgiftsbehov, og beskatningsgrundlaget opgøres efter tilsvarende regler som i den kommunale udligning, dog med korrektion for den landsomfattende kommunale udligning. Udgiftskriteriet fastlægges i det væsentlige efter tilsvarende principper.

Den midlertidige sekundærkommunale udligning er fastsat til 40 pct. for den kommunale og 50 pct. for den amtskommunale udligningsordning. Udligningsordningerne vil medføre en ret væsentlig udjævning af skattetrykkene i området, og denne udjævning forøges gennem den særlige støtteordning til kommunerne, der efter det tidligere nævnte forslag til lov om en amtskommune for hovedstadsområdet skal finansieres og administreres af amtskommunen. Ved storamtskommunens etablering i 1977 vil der blive opnået en yderligere økonomisk udligning, idet det amtskommunale skattetryk inden for hovedstadsområdet vil blive totalt udlignet.

Lovforslaget blev fremsat som et led i den samlede reform af hovedstadsrådets kommunale forhold m. v., jfr. nærmere omtalen under forslag til lov om en amtskommune for hovedstadsområdet, side 408. Forslaget svarer med visse mindre ændringer til det af hovedstadsreformudvalget udarbejdede forslag til en kommunal og amtskommunal udligning i hovedstadsområdet.

Om den nærmere baggrund for forslaget fremsættelse skal anføres følgende fra lovforslagets bemærkninger:

„Baggrunden for nærværende lovforslag er, at der inden for det københavnske byområde som det eneste bysamfund i landet eksisterer en meget uens beskatning, idet området som følge af dets særlige struktur blev undtaget fra den pr. 1. april 1970 gennemførte inddelingsreform, der gennem sammenlægningen af de administrativt opdeltede byområder medførte fuld beskatningsmæssig udligning inden for landets øvrige bysamfund.

De uligheder i kommunernes økonomiske vilkår, som den uens kommunale beskatning i hovedstadsområdet er udtryk for, har længe været erkendt og har siden 1930'erne affødt forskellige bestræbelser